

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/910/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112219663
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112219663.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Trenčína v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa G., zastúpeného U. proti odporcovi T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu N., zastúpeného advokátom U., o zaplatenie 1.789,75 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 27C/436/2012-79 zo dňa 03. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 107,24 Eur, do troch dní, do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol žalobný návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 1.596,95 Eur, zmluvnej pokuty 162,70 Eur a úroku z omeškania 9,25 % ročne zo sumy 1.627,05 Eur od 21.04.2011 do 18.09.2014, zo sumy 1.596,95 Eur od 19.09.2014 do zaplatenia. Rozhodol, že odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia 320,75 Eur, k rukám U. Y. P., advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že samostatným uznesením zo dňa 03.10.2014 konanie zastavil v časti o zaplatenie 30,10 Eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 21.04.2011 do 18.09.2014. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 24.04.2006 bola medzi spoločnosťou I. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom, uzavretá zmluva o pôžičke, na ktorej základe veriteľ poskytol odporcovi pôžičku 1.659,70 Eur/50.000,- Sk, ktorú sa zaviazal splatiť v pravidelných 60 mesačných splátkach po 56,86 Eur/1.713,- Sk. Z prehľadu obrátov na zmluvu č. XXXXXXXX vyplynulo, že odporcovi boli veriteľom v období od 26.04.2006 do 20.12.2007 predpísané mesačné splátky po 56,86 Eur, splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Odporca od počiatku nesplácal dlh riadne, v stanovených dňoch splatnosti, naposledy uhradil dňa 17.10.2007 sumu 56,86 Eur. Dňa 20.01.2008 bola odporcovi predpísaná splátka vo výške 1.387,50 Eur, po tomto dni sa už v prehľade obrátov žiadny predpis splátky nevyskytuje, resp. je označený ako splátka vo výške 0,00 Eur. Okresný súd mal za to, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa (ako veriteľom) a odporcom (ako dlžníkom) vznikla zmluva o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uzavretú zmluvu o pôžičke vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu. Zmluvu o pôžičke zo dňa 24.04.2006 považoval zároveň za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Odporca zmluvu

podpísal ako fyzická osoba a zo samotnej zmluvy nevyplýva účel použitia poskytnutých peňažných prostriedkov. Vzhľadom na vedľajším účastníkom na strane odporcu vznesenú námietku premlčania, prioritne sa vysporiadal s touto otázkou. Na spotrebiteľský právny vzťah medzi účastníkmi aplikoval ustanovenia § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka o premlčaní, a to i s poukazom na to, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi je vzťahom občianskoprávnym zo zmluvy o pôžičke. Aplikoval tiež aktuálne znenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v predmetnej veci je súd povinný prihliadať na premlčanie ex off. Posúdiac prejednávajúcu vec dospel súd k záveru, že námietka premlčania, vznesená vedľajším účastníkom na strane odporcu, je dôvodná. Uviedol, že vzhľadom k tomu, že pri riadnom plnení záväzkov zo zmluvy mal odporca zaplatiť spolu 3.411,60 Eur (60 x 56,86 Eur) za celé trvanie zmluvného vzťahu, súdu sa javí ako nepravdivé tvrdenie navrhovateľa, že úver sa stal splatným prirodzeným spôsobom, dňom splatnosti poslednej splátky 20.04.2011. Naopak, za pravdepodobné považoval tvrdenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu v tom zmysle, že z položkovitého prehľadu obrátov na zmluvu vyplýva, že ku dňu 20.01.2008 bola predpísaná splátka vo výške 1.387,50 Eur, pričom od tohto dátumu žiadna iná mesačná splátka odporcovi predpísaná nebola. Pokiaľ sa dlh odporcu zo zmluvy o pôžičke zo dňa 24.04.2006 stal splatným dňa 20.01.2008, právny predchodca navrhovateľa potom mohol celý svoj nárok na súde uplatniť prvýkrát dňa 21.01.2008. Navrhovateľ ako postupník tvrdené právo uplatnil na súde až dňa 27.07.2012, teda viac ako rok a pol po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby (do 21.01.2011). Súdu teda nezostávalo iné ako konštatovať, že právo navrhovateľa na zaplatenie žalovanej čiastky je premlčané a nemožno ho priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Podporne pre svoju argumentáciu použil rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/179/2013-84 z dňa 10.06.2014 a č.k. 3Co/202/2013-82 zo dňa 05.02.2014 a rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 13C/87/2013-106 zo dňa 05.11.2013. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a na zaplatenie trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zaviazal neúspešného navrhovateľa. Nakoľko odporcovi trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že zaviazá odporcu zaplatiť navrhovateľovi istinu 1.596,95 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 162,70 Eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % p.a. z dlžnej sumy 1.627,05 Eur od 21.04.2011 do 18.09.2014, úrok z omeškania vo výške 9,25 % p.a. z dlžnej sumy 1.596,95 Eur od 19.09.2014 do zaplatenia. Uplatnil náhradu trov konania. V prípade, ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v zamietavom výroku potvrdí ako vecne správne, v napadnutej časti priznanej náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu žiada, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane odporcu, náhradu trov konania neprizná. Uviedol, že rozhodnutie súdu v časti, v ktorej určil splatnosť úveru k 20.01.2008, následkom čoho bolo nesprávne právne posúdenie plynutia premlčacej doby, je nepresvedčivé, neodôvodnené a nesprávne. Predčasné ukončenie úverového vzťahu súd nemal nijako preukázané, pretože úverový vzťah predčasne ukončený nebol. Zdôraznil, že predložený prehľad obrátov na úverovej zmluve je len interným dokladom a súdu bol predložený len za účelom preukázania platobnej disciplíny odporcu. K žiadnemu prvému úkonu, ktorý by zakladal predčasné ukončenie právneho vzťahu, založeného úverovou zmluvou, nedošlo. Zastával názor, že splatnosť úveru nastala prirodzeným spôsobom dňom splatnosti poslednej mesačne splátky úveru dňa 20.04.2011, v dôsledku čoho uplatnený nárok nie je premlčaný. Odvolaním namieta aj správnosť výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že pokiaľ je súd podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. povinný prihliadať na premlčanie nároku ex off, žalovaný spotrebiteľ by dosiahol v konaní rovnaký úspech bez pričinenia vedľajšieho účastníka, a preto trovy vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaložené. Za správny považuje postup súdu, ktorý podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná.

Odporca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa súhlasí.

Vedľajší účastník vo svojom stanovisku k podanému odvolaniu uviedol, že právny predchodca navrhovateľa odporcovi pravidelne predpisoval mesačné splátky vo výške 56,86 Eur a akonáhle sa dostal odporca do omeškania s tromi splátkami (10/2007, 11/2007, 12/2007) bola mu dňa 20.01.2008 predpísaná splátka vo výške 1.387,50 Eur, z čoho nemožno vyvodit' iný záver ako ten, že

právny predchodca navrhovateľa k tomuto dňu úver zosplatnil. Námietka premlčania je preto dôvodná. Za nenáležitú označil aj argumentáciu odvolateľa, týkajúcu sa jeho odvolacieho návrhu na nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. V predmetnom spore náležitým spôsobom chránil záujmy spotrebiteľa a svoje vyjadrenie koncipoval predtým, ako vstúpil do účinnosti § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, na základe ktorého súd v spotrebiteľských veciach prihliada na námietku premlčania ex offo.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolačný súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Podľa právneho záveru odvolacieho súdu prvostupňový súd riadne zistil skutkový stav a na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval. Odvolacie námietky navrhovateľa vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred súdom prvého stupňa, súd prvého stupňa sa s týmito riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal a tieto preto nemohli privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K uplatneným odvolacím námietkam a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolačný súd udáva.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V posudzovanej veci prvostupňový súd svoje zamietajúce rozhodnutie založil na závere, že dlh odporcu z uzavretej zmluvy o pôžičke (zmluvy zo dňa 24.04.2006) sa stal splatným dňa 20.01.2008, v dôsledku čoho mohol právny predchodca navrhovateľa celý nárok uplatniť prvýkrát dňa 21.01.2008. Keďže žalobný nárok bol na súde uplatnený až dňa 27.07.2012, uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba a nárok z dôvodu jeho premlčania nemožno priznať. S vysloveným právnym názorom súdu prvého stupňa sa odvolačný súd stotožňuje. Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa preukázané, že splatnosť celého úveru nastala dňom 20.01.2008, ktorú skutočnosť súd vyvodil z listinného dôkazu podloženého navrhovateľom, a to z prehľadu obrátov k uzavretej zmluve o pôžičke, z ktorého je nepochybný predpis platieb, nasledujúci po dni 20.01.2008. Týmto dňom bola totiž stanovená posledná úhrada dlhu zo zmluvy v sume 1.387,50 Eur a od tohto dňa nastala splatnosť celého dlhu. Akékoľvek iné úvahy sú za daného skutkového stavu neprijateľné.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Povinnosťou súdu je ,aby všetky dôkazy, ktoré vykonal ,vyhodnotil . Starostlivo musí vždy prihliadať ku všetkému, čo vyšlo za konania najavo. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri, ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie.

Pokiaľ odvolateľ v danom prípade tvrdil, že splatnosť celého dlhu nenastala dňom 20.01.2008, ale až dňom 20.4.2011 (deň splatnosti poslednej zmluvne dojednanej úverovej splátky), tento záver z dôkazov v spise obsiahnutých nebolo možné vyvodiť. Nesprávne sú preto úvahy navrhovateľa, že nárok nebol premlčaný.

Ak navrhovateľ po vznesenej námietke premlčania tvrdil, že nenastala splatnosť dlhu, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Navrhovateľ takéto dôkazy súdu neponúkol, preto možno prijať len jediný záver, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol aj výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa.

Odvolací súd súhlasí s názorom navrhovateľa, že účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou priznania ich náhrady. V posudzovanej veci nemožno prijať záver o neúčelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. V danom prípade vedľajší účastník naplnil svoj účel, ktorým je ochrana spotrebiteľa. Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania dňa 19.09.2012 a následne v samostatnom podaní (zo dňa 30.01.2012) namietal premlčanie uplatneného nároku, teda námietku premlčania vzniesol v čase, keď súd prihliadol na premlčanie len na námietku účastníka (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ust. §5b zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého súd prihliada na premlčanie aj bez toho, aby sa spotrebiteľ premlčania dovoľával, nadobudol účinnosť až od 01.05.2014.

Na základe týchto skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby - písomné podanie na súd, vyjadrenie k odvolaniu v sume 81,33 Eur (z tarifnej hodnoty 1.759,65 Eur, po zohľadnení zastavenia konania v časti o zaplatenie 30,10 Eur), 1 x režijný paušál 8,04 Eur, suma 17,87 Eur za 20 % DPH, spolu 107,24 Eur, ktorú je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi do rúk jeho právneho zástupcu podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Úspešnému odporcovi v odvolacom konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko tomuto preukázateľne v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli a z obsahu spisu mu ani trovy odvolacieho konania nevyplývajú (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.